

Или небеса-та даватъ ли дъждове?
«Не си ли ты, Господи Боже нашъ?
Заради това ще тя чакамъ;
Зашото ты си направилъ всичко това.

ГЛАВА 15.

1 И рече ми Господъ:

“И ^вМоисей и ^вСамуилъ ако бяхъ за-
станжли прѣдъ мене,
Душа-та ми не бы ся смилила за тѣзи людіе.
Испѣди ги отъ лице-то ми, и да излѣзътъ.

2 И ако ти рекътъ: Каждъ ще излѣземъ?
Тогазъ ще имъ речень: Така говори Го-
сподъ:

“Които за смърть, на смърть:

И които за ножъ, на ножъ:

И които за гладъ, на гладъ:

И които за плѣнъ, на плѣнъ,

3 И ^вще докарамъ на тѣхъ четыри вида
изъезъ, говори Господъ:

Ножъ-тѣ за закланіе, и песта-та за вла-
ченіе.

И ^вптицы-тѣ въздупни, и звѣрове-тѣ
земни,

За поясканіе, и за истрѣбленіе.

4 И ^вще ги прѣдамъ на тласканіе по всич-
ки-тѣ царства на земіj-тѣ:

Заради ^вМанассѣjъ, синъ-тѣ на Езекіїj
Гудинъ-тѣ царь,

За това което стори въ Иерусалимъ.

5 “Зашото кой ще ся умилиостиши за тебе,
Иерусалиме?

Или кой ще тя покажали?

Или кой ще ся обѣрне да тя попыта
какъ си?

6 Ты ^вми остави, говори Господъ,
“Отишель си назадъ:

За то ще прости ржкъ-тѣ си вързъ тебе,
та ще тя погуби:

“Дотеги ж ми да милѣй.

7 И ще ги извѣжъ съ вѣло-то въ порты-тѣ
на тѣзъ земіj:

Ще ги обесчади, ще истрѣбѣлю людіе-тѣ си,
Зашото ^вне ся врещатъ отъ пътища-та си.

8 Дводици-тѣ имъ са умножихъ прѣдъ мене
повече отъ морски-тѣ пълъстъ:

Доведохъ противъ тѣхъ, вързъ майкъ-тѣ
на млады-тѣ грабителъ на пладне:

Докарахъ възъ неїхъ внезапно ужасъ и
трепераніе.

9 Оназъ, ^вкоято роди седмъ, изнемощъ, прѣ-
даде духъ:

“Нейно-то сълице зайде, като бѣше още
день:

^в Псал. 135; 7, 147; 8, Иса.
30, 23. Гл. 5; 24, 10; 13.

—

^в Иса. 14; 14 и др.

^в Иса. 32; 11, 12. Псал.

99; 6.

^в 1 Цар. 7; 9.

^в Гл. 43; 11. Иса. 5; 2, 12.

Зах. 11; 9.

^в Дев. 26; 16 и др.

^в Втор. 28; 26. Гл. 7; 93.

^в Втор. 29; 25. Гл. 24; 9. Иса.

23; 46.

^в 4 Цар. 21; 11 и др. 23; 26.

24; 3, 4.

^в Иса. 51; 19.

^в Гл. 2; 13.

^в Гл. 7; 24.

^в Осия 13; 14.

^в Иса. 9; 13. Гл. 5; 3. Амор.

4; 10, 11.

Посрами ся, и постыдѣна бы,
А останжлы-тѣ отъ тѣхъ ще прѣдамъ на
ножъ
Прѣдъ непрѣятели-тѣ имъ, говори Господъ.

10 “Горко ми, майко моя,
Зашото си мя родила мажъ за караніе,
И мажъ за прѣшираніе съсъ всичкъ-тѣ
земіj!

Нито дадохъ съ лихвѣ, нито ми сѫ дали
съ лихвѣ:

А всякой отъ тѣхъ мя кълие,

11 Господъ говори: Непрѣмѣни ще тя осво-
бодїж за добро:
Непрѣмѣни ще направи ж непрѣятеля да
сѧ моли на тебе

Въ бѣдно врѣме, и въ скърбно врѣме.

12 Желѣзо-то ще счупи ли желѣзо-то отъ сѣ-
веръ и медъ-тѣ?

13 Имотъ-тѣ ти и съкровища-та ти ще прѣ-
дамъ въ разграбеніе безъ замѣнѣ:
И то заради всичкъ-тѣ ти грѣхове, и по
всичкъ-тѣ твои прѣдѣли.

14 И ще та прѣведаж съ непрѣятели-тѣ ти
“На място което не знаешъ;
Зашото уогни ся распали въ яростъ-тѣ ми,
И ще гори вързъ васъ.

15 “Ты, Господи, познавашъ: напомни си
за мене,
И посѣти мя, и отмѣти за мене на го-
нители-тѣ ми:

Не мя отнемай поради дълготърпѣніе-
то си:
Знай че “за тебе прѣтърпѣхъ поношеніе.

16 Както намѣрихъ твои-тѣ слова “изѣ-
дохъ ги:

И ^втво-то слово бѣше ми радостъ и ве-
седе на сърдце-то ми;
Зашото тво-то име ся призва върху мене,
Господи Боже на силы-тѣ.

17 “Не сѣднихъ въ съборъ на подсмѣятели,
Нито ся развеселихъ съ тѣхъ:

Сѣднихъ самъ поради ржкъ-тѣ ти;
Зашото ти мя испули съ яростъ-тѣ си.

18 “Зашо е болка-та ми всякоғаша,
И рана-та ми тежка, щото не пріема ис-
цѣленіе?

Щешъ ли да ми си ^вкато лъжецъ,
И ^вкато недовѣрителини води?

19 За то, така говори Господъ:

“Ако ся върнешъ, тогазъ ще тя постави
пакъ,

И ^вще стоишъ прѣдъ мене:

“И ако отдѣлишъ съжпоцѣнио-то отъ ил-
ложено-то,

Ще бѫдешь като уста-та ми:

^в 1 Цар. 2; 5.

^в Амос. 8; 9.

^в Иов. 3; 1 и др. Гл. 20; 14.

^в Гл. 39; 11, 12. 40; 4, 5.

^в Иса. 44; 12. Гл. 17; 3.

^в Гл. 16; 13, 17; 4.

^в Втор. 32; 22.

^в Гл. 12; 3.

^в Гл. 11; 20, 20; 12, 12.

^в Иса. 69; 7.

^в Иез. 3; 1, 3. Откр. 10; 9, 10.

^в Иов. 23; 12. Псал. 119; 72;

111.

^в Псал. 1; 1, 26; 4, 5.

^в Гл. 30; 15.

^в Иов. 1; 18, 19.

^в Иов. 6; 15 и др.

^в Зах. 3; 7.

^в Ст. 1.

^в Иез. 22; 20, 44; 23.